

Chỗ a bao giờ mùa đông lòn nhỉ năm nay! Bà Stella ngồi nhìn ra cửa sổ, bên ngoài gió thổi mạnh, tiếng cát mít bông tuyết bay khắp nơi. Bà chỉ không dám nhìn gần cửa sổ, nhỉ sợ rằng nó sẽ đong đưa gần cửa, nhỉ ng bông tuyết lòn buốt kia sẽ đong đưa bà và lôi bà vào cõi bão tuyết bên ngoài. Dãy nhà bên kia đong đưa lấp tuyết dày che mờ, không nhìn thấy rõ nữa. Bà chỉ ngồi bên ngoài quay về hướng cửa sổ, theo dõi cõi bão tuyết bên ngoài. Một lát sau, bà chỉ ra khói chiếc ghe lòn, đong yên vài giây để lòn i thăng băng, bà đứng thóng cho lòn bột đau rát tay tay hòn vòn phía nhà bờ p. Đòn bên cửa nhà bờ p bà Stella đong lòn, bà chỉ không nhỉ mình đòn nhỉ đi vào bờ p đòn làm gì. Bà đong yên, đòn trí, nhìn vào cái đong hòn nhỉ trên bờ p: 3 giờ 15. Đã hòn ba giờ chiều, cái đong hòn nhỉ c ròng bà chỉ đi vào bờ p đòn lòn thíc ăn trong ngăn đá, chuồn bờ cho bờ a ăn tòn. Lòn mít bờ a ăn trong cõi đòn lòn lòn, bờ a ăn mà bà chỉ không tha thiết gì đòn chuồn bờ, cũng chòng muôn ăn.

Bóng bà chỉ ném cánh cửa tòn lòn và gác đòn tòn vào, cái cát mít giác lòn và còng cửa cánh cửa khiền bà thay thòn hòn i cho chính mình. Lòng bà chỉ chàng xuồng, nhỉ bờ nhòn chìm trong nhòn đau khòng khòn p trong lòng. Mùa hè vòn qua, bà chỉ mít ngòn i chòng thân yêu, mít mít mát quá lòn, đòn nhỉ không thòn nào chòn đong nhòn. Làm sao bà có thòn chòn đong nhòn mít đau và sờ tròn vòn mòn ngày trong đòn sòng nhòn thòn này. Nghĩ đòn đây lòng bà chỉ quòn thòn, nhòn mít tuôn tròn. Sau mít vài phút, bà Stella đong thòn lên, lòn đòn cờ gòng xua đi nhòn đau trong lòng. Bà chỉ nghĩ lòn nhòn đòn bà đang có đòn không than vòn: Bà còn khòn e mít nhòn, bà có căn nhà nhòn này đòn, bà cũng có tiòn đòn đòn sòng qua ngày. Ngoài ra bà còn có cát đong sách đòn đòn khi ròn ròn, có ti-vi đòn xem và bà cũng có mít mòn len đòn đan cho khuây khòn. Trong mùa xuân và mùa hè bà cũng có thòn ra làm vòn vòn hay đi bờ ra ngoài công viên nhòn gòn nhòn, mùa đông thì có nhòn con chim nhòn đòn hót bên ngoài cửa sổ cho bà vui, ngoi i tròn hôm nay vì tuyết ròn i nhòn quá. Nghĩ đòn đó bà Stella nhòn đòn chòng, bà nói mít mình: "Mình đòn, em nhòn mình quá! Khi anh còn sòng, em chòng bao giờ sờ mùa đông giá lòn nhòn." Tiòn nói cát a bà chỉ vang vòn trong căn nhà tròn. Bà chỉ bòn c đòn bên cái radio trên bàn và mòn lên. Tiòn nhòn Giáng Sinh vui tòn i lan tràn trong căn phòng, nhòn tiòn nhòn chòn khòn nhòn i cõi đòn cát a bà chỉ càng sâu đòn mòn.

Bà Stella đã có chuồn bờ vòn sờ ra đòn cát a chòng. Tòn ngày bác sĩ cho biòn tòn ông bờ ung thòn phòn, mít chòng nan y không chòn a đòn c, vòn chòng bà đã giúp nhau đòn diòn vòn i cái thòn tòn đau đòn không thòn tránh đòn c đó. Hai ngòn i dành hòn thì giòn cho nhau, yêu thòn ng nhau, chăm sóc nhau trong nhòn ngày tháng cuòn i cùng. Nhòn chòng chu đáo vòn mít tài chánh, bà chỉ không phòn i thiòn thòn trong hoàn cát nhòn góa bờ a. Nhòn nhòn i cõi đòn là đòn u bà khòn p sờ, cõi đòn sòng nhòn ngày không mòn c đích. Hai vòn chòng bà không có con vì hai ngòn i quyòn đòn nhòn không có con. Cuòn sòng hòn giàu có, thành công, đòn đòn, hòn thòn a nguyòn vòn i công viòn c và vòn i nhau. Hòn cũng tòn có nhòn u bòn và thòn nhòn thòn là đòn. Một ngòn i mà mình yêu thòn ng nhòn t trong đòn đã khòn nhòn bà chỉ Stella cũng mít hòn bòn bè. Một năm gòn đòn vòn chòng bà chỉ phòn i chia tòn vòn tòn ngòn i bòn và thòn nhòn thòn là đòn. Hòn trong cùng mít lòn a tuòn vòn i ông bà, cái tuòn i mà cát thòn con ngòn i đòn đòn đi xuòn, tàn tòn và chòn t. Tiòn ngòn i bòn thân lòn lòn t đòn i diòn vòn i diòn

mà không ai tránh khói, là già và chết. Nhưng bà Stella chột nhặt ra rằng Giáng Sinh năm nay, Giáng Sinh đầu tiên bà không có người chung thân yêu bên cạnh, và bà phổi chêp nhặt thóc tảo buôn đó.

Người đ้า thi đã đón, bà nhặt đũa mứt xép phong thi bên cửa, húu hớt là thiệp Giáng Sinh, vui nhường hình ảnh Giáng Sinh quen thuộc, nhặt lối chúc thân thõng. Bà cứ sấp nhặt tóm thiệp đó trên chiếc đòn dũng cảm. Đây là trang hoàng Giáng Sinh duy nhất trong nhà bà năm nay. Chỉ còn mứt tuôn nứa là đón lối Giáng Sinh nhường bà chung vui gì đón mà chung đèn, chung cây Noel. Ngay cửa cái chuông chiên máng cửa mà chung bà đã tay làm lối bà cũng chung muôn đêm ra làm gì. Bóng nhiên, nồi buôn đau, cô đón tràn đón, bà cứ chung khuỷu tay trên chiếc đòn, hai tay bóng mứt khóc. Bà Stella nghĩ: "Làm sao mình có thể sống qua kỷ lục này và suốt cả mùa đông năm nay?" Bà hỏi gì có thể vào giỗ ng năm và chôn mình trong chǎn nhặt cái kén cho qua hớt mùa đông, cho đón khi bón bè và mùa xuân trỗi dậy. Ngay lúc đó có tiếng chuông cửa. Bà cửa nghĩ thầm: Ai mà đón nhà mình trong ngày tuyệt lối nhường vây? Chém chêp, bà ra mở cửa, nhìn qua cửa lối thì thấy một chàng thanh niên lối, trên tay ôm mứt cái thùng lối. Bà cửa mở hé cánh cửa. Chàng thanh niên hỏi:

-Bà là bà Thompson phổi không?

Bà cửa gật đầu. Chàng thanh niên nói:

-Cháu có thùng đón này cho bà cửa.

Bà Stella mở rông cửa hồn cho chàng thanh niên bước vào. Đó cái thùng lối xuồng đột, chàng cởi nhặt và lối trong túi áo ra mứt cái phong bì. Ngay lúc đó, có tiếng đong đếm trong thùng vang ra. Bà cửa giật mình bước lui. Chàng thanh niên từ tay mứt cái thùng ra cho bà cửa xem. Bà cửa ngón ngón bối rối ghen, nhìn vào trong thùng bà thấy có mứt con chó con. Con chó nhặt màu vàng thết đập và đập thõng. Chàng thanh niên bế con chó lên, đón cho bà cửa và nói:

-Đây là quà cửa cửa, con chó này mồi sinh đũa 6 tuôn.

Con chó con đũa bế lên vui mừng vây đuôi. Chàng thanh niên nói tiếp:

-Đáng lẽ cháu phái chở đêm Giáng Sinh mới đem quà này đến cho cô nhàng nhân viên trong tiệm nghệ là sớm nên cháu phái đem quà đến cho bà cô trước ngày lễ, mong là bà cô không phiền.

Tôi ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, không biết nói gì, bà cô lập bập hờ:

-Nhưng mà... tôi không hiểu... Ai tặng cho tôi món quà này?

Chàng thanh niên đeo con chó xung quanh, với tay rút cái phong bì mà bà cô cầm trong tay nãy giờ, anh nói:

-Trong phong bì này có một lá thư, bà cô đọc thì sẽ biết. Có người mua con chó này từ hôm tháng Ba, lúc nó chưa sinh ra, để làm quà Giáng Sinh cho bà cô. Trong xe còn một món nữa, để cháu đem vào luôn.

Chàng thanh niên chộp lấy xe rồi quay trở lại vì một cái thùng khác, trong đó có thức ăn và những đồ dùng cần thiết để chăm sóc con chó con xinh xắn. Chàng thanh niên chào tạm bà cô và vội vã bước ra cửa. Bà cô hỏi:

-Nhưng mà ai... ai tặng cho tôi món quà này vậy?

-Đó thưa, chàng bà cô là người tặng cho bà cô món quà này.

Nói xong chàng thanh niên đi nhanh ra cửa. Bà Stella mở lá thư trong phong bì ra, nhưng giòng chữ quen thuộc khi nhìn bà quên mất con chó con đang đi theo bên chân. Bà đón người bên chiếc giao lát cửa sổ. Cô gái giơ cho người một đống tuôn tràn đầy đồ vật nhang giòng chén thánh cũng cốc chén. Chàng bà vội tách lá thư này ba tucson trước khi ông chốt và ông đã gửi cho người chém đứt dây cho bà cùng với món quà Giáng Sinh cuối cùng mà ông đã chén. Nhưng

Trong thời kỳ này yêu thương, ông khuyên bà đừng buồn nheo hãy can đảm lên. Ông nói ông trông chờ ngày đặc biệt bà hồi sinh và ông trên thiên đàng. Ông gửi con chó con này đến làm bạn với bà, giúp bà bắt cô đồn trong thời gian chờ đợi ngày hai người gặp lại nhau. Bà Stella đã lá thư xưng và bồi con chó con lên, nó nhặt nhặt mệt chỉ cần gần nhau trên tay bà. Natürlich bà lài tuôn tràn. Tuyệt đối bồi rỗi, bà cảm nhận ra, thời điểm dãy đèn Giáng Sinh của nhà hàng xóm, và thời y hàng chục: "Niem vui cho Tròn Thoi," tên bài thánh ca Giáng Sinh quen thuộc. Bà cảm bồi lòng nhường, bình an lòng lùng, niềm vui tràn ngập thay thế cho niềm đau và nỗi cô đơn trống đó.

Trong mùa Giáng Sinh này, chung quanh chúng ta cũng có những người có đón, những người lòng tan vỡ. Giáng Sinh là mùa của yêu thương, của niềm vui và bình an. Chúng ta hãy vì Chúa, nghĩ đến những người có đón, thiêng thiêng và làm mọi điều gì cũng mang đến an ủi, khích lệ, để sống ấm áp nhau tâm hồn cô đơn đó. Ngoài món quà vật chất đem tặng trong mùa Giáng Sinh, chúng ta có thể chia sẻ với những người chung quanh món quà tâm linh, món quà lòng nhân ái và quý nhau của Giáng Sinh, đó là tên của riêng mà Thiên Chúa đã ban cho con người qua sự sinh của Chúa Cứu Thế Giê-xu. Chúa Giê-xu đã giáng trần làm người để chúng ta, những con người tội lỗi, đặc trung nên con của Thiên Chúa. Khi nào có Chúa Giáng Sinh người trong cuộc đời chúng ta mới thấy sự kinh nghiệm niềm vui và bình an thật. Giáng Sinh năm nay, chúng tôi kính mời quý vị đến đây tại một nhà thờ Tin Lành để biết về tình yêu Chúa dành cho quý vị. Chúng tôi đặc mong quý vị sẵn sàng nhận tình yêu của Chúa cho cuộc đời mình. Quý vị sẽ kinh nghiệm sự sống mới, với niềm vui và bình an trong hồn ân của Thiên Chúa.

Cathy Miller

Minh Nguyên chuyen nang